

PRILOZI ZA RJEČNIK (neo)IDEOLOŠKE SEKULARNE PORNOGRAFIJE

(Najmanje prvi pojam izravno se referira na tzv. "political correctness", jedan od ključnih pojmova za izučavanje patologije sekularnog fundamentalizma. Ovdje ćemo se ograničiti na definiciju pojma koju nudi Wikipedia". "POLITIČKA KOREKTNOST se odnosi na riječi i ponašanje koje ne vrijeđaju ni jednu skupinu ljudi. Dugo su već u optičaju neke riječi koje mogu biti neugodne nekim ljudima, pa ih valja zamijeniti riječima koje nisu ofenzivne. Takve riječi se drže politički korektnima...")

Ne ulazeći sada u to da pridjev "politički" ovdje djeluje kao suviše neodređen i nezgrapen epitet, posebno je zanimljiva zadnja rečenica definicije: "Pojam PC (PK) često se koristi i u podrugljivom smislu, ako su pokušaji izbjegavanja uvrede otišli predaleko". Druga polovica ove rečenice posebno je bitna u odnosu na naš prvi rječnički pojam, jer "politička korektnost" - kao, uostalom, i sve druge ključne mantre "diktature relativizma" (maestralna sintagma pape Benedikta) najčešće doista ide predaleko!)

AFROAMERIKANCI ... ROMI

Bitno je na početku naglasiti da je ovaj autor sigurno jedan od zadnjih ljudi na kugli zemaljskoj (!) koga bi se moglo optužiti za rasizam. Dakle, izraz "Afroamerikanac" POTPUNO je istisnuo izraz "crnac" za američke građane crne boje kože, jer "PC" prethodni izraz definira isključivo kao uvredljiv. Ali, ako je "crnac" uvredljiv izraz, onda je podjednako uvredljiv i izraz "bijelac" – a da i ne govorimo o tome da PC ignorira izraz "bijelo smeće" (white thrash), kojim afroamerički ekstremisti "časte" siromašne (i navodno mahom zatucane) američke građane bijele kože. S druge strane, ovako nametnuta tipologija je čak i nelogična – po toj logici bi se sve brojniji

useljenci iz Afrike na Otok morali nazivati Afrobritancima, oni u Francusku Afrofrancuzima itd. A da je to ludilo postojalo i u bivšoj "Jugi", oni koji su u nju dolazili iz afričkih nesvrstanih zemalja valjda bi bili Afrojugoslaveni!

Što se pak tiče Roma, stručnjak za etnologiju bi tu mogao dati najbolje objašnjenje, a mi ostali možemo reći ono što znamo. Zanimljivo je da "Krležina" ELZ od pred pola stoljeća nema odrednicu "Romi": bitno je u tom kontekstu naglasiti da je bivša država – možda prvenstveno u strahu od mogućeg raspada – bila poznata po zaštiti nacionalnih manjina, što čini izostanak pojma "Romi" posebno zanimljivim. Postoji anegdota da je jedan Rom u kavani izjavio da nije pravi Cigo onaj tko sam sebe ne naziva Cigom. Uostalom, 70-ih godina je u srpskom filmu bio popularan sitni epizodist Ciga Milenković (naravno, glumio je isključivo Rome) – pravo ime su mu vjerojatno znali samo rodbina i prijatelji.

AGITPROP

Internetska stranica daje sljedeću kratku definiciju pojma, preuzetu iz "Male političke enciklopedije", izdane 1966. godine u Beogradu. "Agitacija-propaganda (skraćeno "agitprop") je naziv za propagandne aktivnosti, odnosno za odgovarajuće organe koji su postojali ili postoje u komunističkim zemljama... S obzirom na promene u načinu ostvarivanja uloge KPJ u uslovima društvenog usmeravanja i formiranja idejnih stavova ovih organa za ... metodološko administrativno usmeravanje i formiranje idejnih stavova, rasformirani su agitpropi kao prevaziđeni modeli idejnog rada i usmeravanja i zamenjeni su novim oblicima usmeravanja ideološko-političkog rada od strane KPJ, koji su odgovarali novim zahtevima i potrebama..."

Bitno je ovdje naglasiti da se netom citirana definicija "agitpropa", a posebno formulacija "usmeravanje i formiranje idejnih stavova", gotovo bez ostatka može primijeniti i na šikaniranje (s obzirom na akademsko okruženje primjeren je i izraz "intelektualni linč" Dragoša Kalajića) zadarskog profesora Ivana Poljakovića zbog "verbalnog delikta", koji je izazvao inkvizicijsku paranoju. Prije nego što se, međutim, vratimo usporedbi izvornog "agitpropa" i današnjeg razdraganog puštanja inače stotukim anatemama prokletog duha komunističkog "usmeravanja i formiranja idejnih stavova" iz boce, istina je da je duh "agitpropa" postupno, barem na razini ideje, iščezao iz političkog života Jugoslavije, tako da je "razvodnjeni" komunizam s kraja 70-ih i u 80-im godinama služio intelektualnim elitama kao predmet ismijavanja (zanimljivo je u tom smislu vidjeti neke jugoslavenske filmove iz 70-ih i 80-ih godina).

E, danas je vrijeme došlo da se sramiš reći da si, recimo, Euroskeptik (upravo dok ovo pišem, 15. travnja, hrvatskim je građanima medijski nametnuto stanje kolektivne političke ekstaze oko

ulaska nekakvih trećerazrednih politikanata u briselski CK!). Ne samo da smo se, poput junaka "Vremeplova" H. G. Wellsa, u danom trenutku nehotice vratili u prošlost, misleći da smo stroj upravili prema budućnosti, već smo se našli u žrvnju degenerirane zapadne demokracije koja funkcionira po načelu Prokrustove postelje iz grčke mitologije. Div Prokrust iz grčkog mita bio je, naime, možda prvi europski ugostitelj, koji je putnicima namjernicima nudio sobu s krevetom. Ako bi gostu/gošći noge bile kraće u odnosu na dužinu kreveta, on bi ih silom istezao, ako bi bile duže, sjekirom bi otkidao "višak". Na istom načelu počiva i nekadašnji "agitprop" i sadašnji "neoagitprop" (tko će ovog ukinuti?!) – ondašnjem je Partija bila mjera svih stvari, sadašnjem je to EU. Zašli smo tako i u poduzetničko područje industrije namještaja – imamo dvije Prokrustove postelje izrađene od ideološki istog materijala, samo različito dizajnirane (da se Vlasi ne dosjete jadu!).

BANKA-KĆER

U za sada najnovijem broju "Spiegela" naišao sam na zanimljiv članak o offshore-poreznim oazama, koje se, osim na Kaymanskim i nekim drugim pacifičkim otocima, nalaze i u nekim azijskim (uključujući, naravno, i Cipar) i europskim (Švicarska, Austrija) zemljama. U kontekstu ovih "priloga" zanimljiv nam je podatak da u toj financijskoj "muljaži" bitnu ulogu imaju tzv. "banke-kćeri", pomoću kojih se, najčešće na nelegalan način, proširuje obujam mutnih poslova. "Kurba mater, kurba 'ćer", rekao bi (naravno, u doslovnom kontekstu) jedan moj prijatelj – a postoje li (ili će se tek osnovati) "banke-svekrve, -svastike, -zaove"...

DM (Deutsche Mark)

U najnovijem (4. travnja) "Spiegelu" naišao sam i na vijest da je u Njemačkoj upravo osnovana stranka koja se zove "Alternative für Deutschland". Stranka od 2-3000 članova nema nikakvih političkih ambicija, a glavni joj je moto ukidanje Eura i povratak DM. To me je podsjetilo da je udarni članak u "Spiegelu" od pred 2-3 godine argumentirano dokazivao kako je EU ucijenjivala tadašnju Zapadnu Njemačku da ujedinjenje dviju njemačkih država mora platiti ukidanjem svoje jake valute. Ovakvo političkim diktatom uništavanje jake svjetske valute vjerojatno nije zabilježeno u svjetskoj povijesti – ako je to doista bilo tako, to je čisti politički terorizam! (Da bi sve skupa bilo još tragikomičnije, "marka" kao valuta danas postoji samo u BiH, državi koja zapravo to i nije – i još se zove "konvertibilna"!)

DUG (debt)

Ovaj pojam postoji, naravno, "otkad je svijeta i vijeka", a u današnjem merkantilnom smislu prvi put je definiran u vrijeme, kada je, prema proročanskoj definiciji slavnog pjesnika Ezre Pounda, došlo do "sveopćeg opadanja moralnog senzibiliteta, koje je dovelo do najvulgarnije civilizacije u povijesti čovječanstva i gospodarskih grešaka koje su otpočele crkvenim i zakonskim

priznavanjem lihvarstva koncem srednjeg vijeka", a danas je proširen sintagmom "dužničko ropstvo" (vidjeti pod "ovrhe"). (Prema navodu germanista Stipe Grgasa ovakav stav je rezultirao "Poundovim veličanjem Mussolinija kao borca protiv velikih bankarskih sistema".)

Zbog složenosti pojma, nećemo se više njime baviti, već upućujemo čitatelje na odgovarajuće dijelove knjige "Doktrina šoka" Naomi Klein", a posebno na knjigu "Dugovi – prvih pet tisuća godina" Davida Gruebera, osnivača nenasilnog pokreta "Occupy Wall Street".

EUROPSKA UNIJA (skraćeno EU)

Nakaradna međunarodna političko-tržišna konstrukcija, čije besmisleno postojanje služi isključivo svemoći krupnog kapitala i "diktature relativizma" (izraz pape Benedikta). Zbog nužne opširnosti pojma vidjeti pod "Kominterna" i "sekularni fundamentalizam".

GOVOR MRŽNJE

Jedna od najperfidnijih ideoloških floskula zapadne demokrate pod egidom EU. Svaka mentalno zdrava osoba, bez obzira na razinu inteligencije, zna što je govor mržnje a što nije. Ideološku uvjetovanost pojma "govor mržnje" možda ćemo najbolje objasniti njegovom usporedbom s pojmom "sloboda izražavanja". (Napominjemo da ideološka manipulacija pojmom "govor mržnje" nužno proizlazi iz pojma "ispiranje mozga" /brainwashing/, pa se ovim drugim pojmom nećemo posebno baviti.) Primjerice, sadašnja ministrica kulture, koja se pokazala kao ideološka sljedbenica Anke Berus ("komesarke" za kulturu iz doba komunizma), brani plakat za kazališnu predstavu "Fine mrtve djevojke" kao sakrosanktnu "slobodu izražavanja" (svaka "kulturnjakinja" bi morala znati barem to da u sintagmu "sloboda izražavanja" mora biti uključena izgovorena ili pisana riječ!), dok se, s druge strane, čitava ergela koalicijskih karijerista i njihovih trijumfalnih "suflera" iz privilegiranih manjinskih skupina (vidjeti pod "teror manjine") bodro propela na stražnje noge i doslovno izvrijedala američku profesoricu Judith Rossman, postariju damu (pljujući time prije svega po hrvatskoj uljudbi i gostoljubivosti), samo zato što se usudila suprotstaviti EU-blagoslovom posvećenim fetišističkim stavovima o istospolnim zajednicama. To i inače ide ovako – ako privilegirani "menjševici", kućni ljubimci zapadne demokrate, iziđu arlaukati na ulice i tražiti kruha preko pogače, onda je to "sloboda izražavanja", a ako mi primitivci izrazimo kritičan stav prema tome, onda je to – pfuj, pfuj – "govor mržnje". Što nas dovodi do sljedećega pojma...

HOMOFOBIA

Danas već i pastir koji par puta godišnje silazi s planine na kojoj čuva stado vjerojatno zna što

se podrazumijeva pod tim pojmom, jer je ovaj tip ispiranja mozga već odavno poprimio zastrašujuće razmjere. Budući da je osobina svih zatucanih fanatika da im i najjednostavnije istine izmiču iz vidokruga, "izumitelji" ovog pojma očigledno nisu svjesni toga da smisao ove inkvizicijske složenice potpuno promašuje značenje koje su mu oni namijenili. "Homofobima" se danas, uz neskriveno gađenje prema njima, proglašavaju svi oni koji imaju, najjednostavnije rečeno, kritičan odnos prema fetišizaciji istospolnih zajednica. Ovako složena, međutim, navedena imenica može značiti samo "mržnju prema (svim) ljudima" i ništa drugo. Naime, latinizam "homofob/ija/" ni u semantičkom ni u logičkom smislu ne podrazumijeva mržnju prema određenoj kategoriji ljudi, već obuhvaća mržnju prema svim ljudima, pa predstavlja svojevrsni sinonim grecizma "mizantropija". Ovakva netočna signatura pojma kojime zeloti "diktature relativizma" nastoje diskreditirati svoje neistomišljenike možda više od ičeg drugog pokazuje duhovnu bijedu sluđenih sekularnih fundamentalista.

KOMINTERNA

Uvrštavanje pojma "Kominterna" u ove "priloge" izbacilo je iz njih pojam "jednoumlje". Što se tiče pojma "jednoumlje", on je zapravo sinonim za izraz koji rado rabi Angela Merkel – "alternativenlos", što jednostavno znači da nešto "nema alternative". A tamo gdje nema alternative nema ni "d" od demokracije – tamo vlada jednoumlje. U svojim kolumnama u "Z. listu" opetovano sam tvrdio da je u komunističkim i fašističkim režimima vladalo jednoumlje vladajuće diktature, dok u današnjim europskim zemljama imamo zbir pojedinačnih stranačkih jednoumlja, koja se, poput pritoka velike rijeke, skladno ulijevaju u neupitno jednoumlje EU (alternativenlos), krovne nadržavne diktature, koja jednoumlje, svoj osnovni – ako ne i jedini – sadržaj, perfidno prikrija smokvinim listom "demokracije" i "slobode" (vidjeti pod "sloboda od" i "sloboda za"). Neostaljinistički primitivizam kojim je iz EU izbačen ugledni političar Rocco Buttiglione zbog "verbalnog delikta" (vidjeti pod "redefinicija 'verbalnoga delikta'"), što je, slijedom EU-neopartijske monolitnosti, rezultiralo čitavim nizom sličnih neostaljinističkih procesa koje su partijski adepti provodili nad ideološki neprilagođenim "mangupima u našim redovima" (vidjeti pod "slučaj Poljaković"), najbolji je dokaz ovakvog "novokomponiranog" jednoumlja". (U "Z. listu" sam napisao da je na ovaj način "Europa pretvorena u Gulag za ideološke disidente.)

"Bogohulni" pokušaj traženja analogija između EU i Kominterne mora nužno početi definicijom Kominterne, fenomena koji je, istinabog, danas mako kome poznat. U četvrtom svesku Enciklopedije LZ Jugoslavije (1959. godine), koja je – za one koji to ne znaju – doista odisla duhom marksizma-lenjinizma, Kominterna je (na ekavici) predočena pod svojim punim nazivom "Komunistička internacionala". U kontekstu kojim se bavimo najzanimljiviji je završni odjeljak, koji citiramo u skraćenom obliku: "Prilikom njenog stvaranja K.i. je bila zamišljena kao jedinstvena svetska komunistička partija, sa sekcijama u pojedinim zemljama. Odnosi sekcija i centra bili su postavljeni na principima demokratskog centralizma..." (Možda bi bilo dobro usporediti ovaj pojam s "principima" današnje zapadne demokracije!)

Caro diario - 97

Autor prof. Ante Gradiška
27. svibnja 2013.

(nastavak slijedi)